

OBLATYWAĆ (3) *vb impf*

oblatywać (1), **oblatować** *a.* oblatywać (2).

o oraz oba a jasne.

inf oblatywać (1). \diamond *praes 1 sg* oblatuję (1). \diamond [*3 sg* oblatuje.] \diamond *3 pl* oblatują (1).

SI stp brak, Cn s.v. oblatam, Linde XVII w. s.v. oblecieć.

1. *Latać wkoło; circumvolare Calag, Calep, Cn (3) : Vmbfliegen. Oblatywác. Oblátác. Circumvolare. Calag 517b; Calep 200a.*

[*Zwrot: »oblatywać około« (1) ktore: [pszczoły] wylecą [z ula] naprzod oblátuią około czekáiąc áżby się drugie zgotowały. Cresc 1571 602.*]

a. *O pociskach: padać wokół czegoś (1) : O Kryřtuřie řędzio řtrářzliwy/ iáko to rozřádzilř/ gdy [...] prawdźiwá Mánnę ciáło twoie nadořtoynieyřze w chwalebnyM Sákrámenćie/ ábo bronie á kule od řtrzelby oblátuią/ ábo lie po káćiech potulác muři? PowodPr 53.*

2. [*Opadać, niszczyć; przen: iř w tey Antykryřtowej głowie á w tey zwierzchnořci iego wiele ieřt plugáwyh á obrzydłyh niedořtátkow/ dla ktorych oto to iey ochędořtwo/ bárzo oblátuię/ á dziwnie ty włofy řá dziś pomiechráne/ powikłáne y řpilřnionę ná niey KrowObraz E4.*]

Formacje współrdzenne cf NADLECIEĆ.